

Republika Hrvatska
Općinski sud u Rijeci
Rijeka, Žrtava Fašizma 7

Poslovni broj: P-2845/2019-20

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Rijeci, po sucu toga suda Danijeli Mandekić Lerga, u pravnoj stvari tužiteljice Nade Kremenić iz Cresa, Put fortece 14 a, OIB 84447845479, zastupana po punomoćniku Petru Baniću, odv. iz Rijeke, protiv tuženika Erste&Steiermärkischebank d.d., Rijeka, Jadranski trg 3a, OIB 23057039320, zastupana po punomoćniku Odvjetničkom društvu Metelko, Knežević & Partneri, odv. iz Zagreba, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon održane glavne rasprave 9. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja, a u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, zaključene uz primjenu odredbe čl. 335. Zakona o parničnom postupku (dalje ZPP), objavivši 9. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se ništetnom odredba sadržana u toč. 8. st. 2. Ugovora o kreditu broj 2402006-1031262160/51400607-5103409262, sklopljenog dana 09.02.2007. između tužiteljice i tuženika kojom je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja ugovorne obveze promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke, o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, u dijelu koji glasi: „Ugovorne strane su suglasne da se za vrijeme trajanja ugovora o kreditu mogu vršiti promjene ugovorene kamatne stope, kao i način obračuna i naplate u skladu s važećim odlukama Banke.“

II. Nalaže se tuženiku platiti tužiteljici iznos od 913,57 eura s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od dospijeca svakog pojedinog iznosa pa do 31. prosinca 2007. po stopi od 15% godišnje, od 1. siječnja 2008. pa do 30. lipnja 2011. po stopi od 14% godišnje, od 1. srpnja 2011. do 31. srpnja 2015. po stopi od 12% godišnje, a od 1. kolovoza 2015. pa do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. pa do 29. prosinca 2023. uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište

primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizišla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, na iznose kako slijedi:

- na iznos od 0,01 €, od 2.4.2007., do isplate,
- na iznos od 0,01 €, od 2.8.2007., do isplate,
- na iznos od 0,01 €, od 2.9.2007., do isplate,
- na iznos od 0,01 €, od 2.10.2007., do isplate,
- na iznos od 0,01 €, od 2.1.2008., do isplate,
- na iznos od 25,60 €, od 2.2.2008., do isplate,
- na iznos od 25,56 €, od 4.3.2008., do isplate,
- na iznos od 25,50 €, od 2.4.2008., do isplate,
- na iznos od 25,45 €, od 3.5.2008., do isplate,
- na iznos od 25,40 €, od 3.6.2008., do isplate,
- na iznos od 25,35 €, od 2.7.2008., do isplate,
- na iznos od 25,29 €, od 2.8.2008., do isplate,
- na iznos od 25,24 €, od 2.9.2008., do isplate,
- na iznos od 25,18 €, od 2.10.2008., do isplate,
- na iznos od 25,13 €, od 4.11.2008., do isplate,
- na iznos od 25,08 €, od 2.12.2008., do isplate,
- na iznos od 25,02 €, od 6.1.2009., do isplate,
- na iznos od 24,96 €, od 3.2.2009., do isplate,
- na iznos od 24,91 €, od 3.3.2009., do isplate,
- na iznos od 24,85 €, od 2.4.2009., do isplate,
- na iznos od 32,11 €, od 5.5.2009., do isplate,
- na iznos od 32,02 €, od 2.6.2009., do isplate,
- na iznos od 31,95 €, od 2.7.2009., do isplate,
- na iznos od 31,88 €, od 4.8.2009., do isplate,
- na iznos od 31,80 €, od 2.9.2009., do isplate,
- na iznos od 31,72 €, od 2.10.2009., do isplate,
- na iznos od 31,64 €, od 3.11.2009., do isplate,
- na iznos od 31,56 €, od 2.12.2009., do isplate,
- na iznos od 31,48 €, od 5.1.2010., do isplate,
- na iznos od 31,40 €, od 2.2.2010., do isplate,
- na iznos od 31,32 €, od 2.3.2010., do isplate,
- na iznos od 31,23 €, od 2.4.2010., do isplate,
- na iznos od 31,15 €, od 4.5.2010., do isplate,
- na iznos od 31,07 €, od 2.6.2010., do isplate,
- na iznos od 30,98 €, od 2.7.2010., do isplate,
- na iznos od 30,89 €, od 3.8.2010., do isplate,
- na iznos od 30,80 €, od 2.9.2010., do isplate,

III. Nalaže se tuženiku nadoknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 1.377,32 eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče počevši od presuđenja pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem

referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizišla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi od 11. lipnja 2019. navodi da je zaključio s tuženikom ugovor o kreditu broj 2402006-1031262160/51400607-5103409262 dana 9. veljače 2007, kao korisnik kredita, iznos glavnice 105.444,00 CHF u kunskoj protuvrijednosti, 180 mjeseci, namjenski stambeni kredit s valutnom klauzulom Člankom 8. ugovorena je redovna kamatna stopa kao promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom kreditora te je kao takva ništetna i nepoštena ugovorna odredba. U čl. 8. st. 2 ugovoreno je da: "ugovorne strane su suglasne da se za vrijeme trajanja ugovora o kreditu mogu vršiti promjene ugovorene kamatne stope, kao i način obračuna i naplate u skladu s važećim odlukama banke". Promjenjiva kamatna stopa da je u trenutku ugovaranja iznosila 4,750 % godišnje, ali ju je tuženik mijenjao jednostranom odlukom, a tako je to i utvrdio Visoki trgovački sud RH u presudi i rješenju od 13. srpnja 2014. posl.br. PŽ-7129/13. Tuženik nije pojedinačno pregovarao i utvrdio točne parametre i metodu izračuna koja utječe na odluku kreditora o promjeni stope prije i u vrijeme zaključenja ugovora, a što da je rezultiralo neravnotežom u pravima i obvezama ugovornih strana. Kredit da je podignut za kupovinu nekretnine kao stambeni kredit, te je ponuđeno tužitelju zaključenje kredita isključivo u valuti chf. Kredit daje u cijelosti prijevremeno otplaćen. Tuženik da je povrijedio kolektivne interese i prava tužitelja kao korisnika kredita jer je koristio nepoštenu ugovornu odredbu a također ugovorena valutna klauzula koja nije jasna, lako razumljiva i lako uočljiva pa da je dozvoljeno ucjenjivati njezinu poštenost.. Tužitelj kao potrošač da o parametrima promjene kamatne stope i metodom izračuna tih parametara te da je došlo do neravnoteže na štetu tužitelja kao potrošača. Predlaže da sud utvrdi ništetnom takvu odredbu ugovora o kreditu, kao i da sud obveže tuženika isplatiti tužitelju iznos od 7.381,23 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od dospijeća svakog pojedinog iznosa. Ovo jer da je tuženik povrijedio odredbe Zakona o zaštiti potrošača, Zakona o platnom prometu i Zakona o obveznim odnosima, te je tužitelj oštećen za preplaćeni iznos pobliže opisano kao u tužbi, pa predlaže usvojiti tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava tužbu i tužbeni zahtjev, ukazujući da je između stranaka 13. rujna 2010. zaključen Aneks broj 1 Ugovora o kreditu broj 5103409262 kojim je izvršena konverzija kredita iz CHF u EUR. Tim Aneksom su parnične stranke izmijenile osnovni Ugovor o kreditu, bez značaja obnove, na način da je tužiteljev kredit koji je bio denominiran u kunama s valutnom klauzulom u CHF konvertiran u kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR. Tim Aneksom da su parnične stranke izmijenile osnovni Ugovor o kreditu bez značenja obnove, na način da je tužiteljev kredit koji je bio denominiran u kunama s valutnom klauzulom u CHF konvertiran u kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR. Zbog navedenog tuženik smatra da je Aneksom promijenjena ugovorena valutna klauzula i ugovorna kamatna stopa iz osnovnog ugovora čime da je tužitelj prihvatio i promjenjivu kamatnu stopu određeno strukturiranu u čl. 5 Aneksa. Sklapanjem Aneksa

ugovorne strane da su u cijelosti uredile svoj ugovorni odnos i riješile problematiku predmetnog postupka zbog čega da tužitelj više nema pravnog interesa za vođenje ovog postupka. Ističe prigovor zastare. Tuženik da je prije donošenja ZIDZPK (112/12 i 143/13) bio u obvezi samo prethodno izvijestiti potrošača o promjeni kamatne stope prije nego što se ona počne primjenjivati na ugovorni odnos s potrošačem, putem sredstava javnog informiranja ili na drugi odgovarajući način (čl. 175. Zakona o bankama, NN 84/02, 141/06), odnosno prema Zakonu o kreditnim institucijama (čl. 308. NN 117/08,) tuženik da je bio dužan obavijestiti potrošača o promjeni ugovorene kamatne stope najmanje petnaest dana prije nego što se nova stopa počne primjenjivati, te uz obavijest dostaviti i izmijenjeni otplatni plan. Tuženik da je to u ovoj stvari uredno činio. Tuženik da radi izostanka precizne zakonske regulative u vrijeme sklapanja ugovora, u postupanju prema tužitelju rukovodio i Direktivom Vijeća Europskih zajednica 93/13/EEZ od 05.04.1993. Navedena Direktiva u Prilogu sadrži tzv. sivu listu od devetnaest ugovornih odredaba koje bi se mogle smatrati nepoštenima, a koja lista je kasnije implementirana u odredbu čl. 97. Zakona o zaštiti potrošača. Smatra da nije nepoštena niti odredba kojom pružatelj financijskih usluga pridržava pravo jednostrano izmijeniti odredbu o cijeni, koja je uvjetovana kretanjem određenih indeksa, odnosno čimbenika na financijskom tržištu na koje pružatelj usluge nema utjecaj. Deklaratorna zaštita koju traži tužitelj u ovoj stvari usmjerena da je na izmjenu sadržaja ugovornog odnosa. Tuženik spori da bi na strani tužitelja nastupila šteta, kao i da bi tuženik ikakvu štetu prouzročio svojim postupanjem tužitelju. Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. PŽ-7129/13 potrošača u skladu sa praksom suda Europske unije, definira kao dobro informiranu, razumnu, pažljivu i opreznju osobu. Tužitelj se stoga ne može prikazivati kao osoba kojoj je moguće "nametnuti" Ugovor određenog sadržaja, na unaprijed formuliranom standardnom obrascu, niti je to životno logično i uvjerljivo. Tužitelja nitko nije silio da sklopi ugovor o kreditu s tuženikom, već je to isključivo rezultat njegove slobodne volje. Ukoliko pak tužitelj želi sebe prikazati kao osobu koja je ugovor sklopila bez da je propitivala njegove odredbe, on tim više ne uživa pravnu zaštitu po režimu koji je ustanovljen odredbama ZPK i ZZP, jer bi iz navedenog proizlazilo da on nije niti želio pregovarati o pojedinim odredbama, već je samo htio što prije ishoditi potrebna novčana sredstva. Predlaže odbijanje tužbe i tužbenog zahtjeva.

3. Podneskom od 30. kolovoza 2026. tužitelj je uredio tužbu i tužbeni zahtjev u skladu s nalazom i mišljenjem vještaka financijske struke Goranke Šmer Maraš.

4. Radi utvrđenja činjeničnog stanja proveden je dokaz uvidom u cjelokupnu dokumentaciju priležuću spisu, i to Ugovor o kreditu, otplatni plan, saslušanje tužitelja kao stranke, nalaz i mišljenje vještaka financijske struke Goranke Šmer Maraš.

5. Na temelju sadržaja spisu priležće dokumentacije utvrđeno je:

- da su stranke, i to tužitelj, kao korisnik kredita i tuženik, kao davatelj kredita, zaključili ugovor o kreditu broj 2402006-1031262160/51400607-5103409262 dana 9. veljače 2007, iznos glavnice 105.444,00 CHF u kunsjoj protuvrijednosti, 180 mjeseci, namjenski stambeni kredit s valutnom klauzulom

- da je između stranaka člankom 8. ugovorena redovna kamatna stopa kao promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom kreditora a u čl. 8. st. 2. ugovoreno da: "ugovorne strane su suglasne da se za vrijeme trajanja ugovora o kreditu mogu vršiti

promjene ugovorene kamatne stope, kao i način obračuna i naplate u skladu s važećim odlukama banke",

- da je promjenjiva kamatna stopa u trenutku ugovaranja iznosila 4,750 % godišnje,

- da je kredit odobren kao stambeni kredit građana preko 3 godine uz čvrstu valutnu klauzulu, stambeni kredit za kupnju nekretnine,

- da Ugovor o kreditu ne sadrži odredbu u kojoj bi bili navedeni parametri od kojih ovisi promjena stope ugovorne kamate, odnosno parametri na temelju kojih se stopa početno ugovorne kamate može promijeniti ili temeljem kojih bi promjenjivost bila barem određiva niti Ugovor o kreditu sadrži precizno određene i navedene tržišne uvjete koji utječu na promjenu prvotne ugovorene kamatne stope od 4,750 %

- da su tužiteljici novčana sredstva bila potrebna radi kupnje nekretnine, da je tuženik ponudio kao najpovoljniju opciju ugovor u valuti chf, da je početna rata bila oko 3.300,00 kn, ali je brzo uslijed promjene kam. stope i valute rata počela rasti, da je 2010. zaključila ugovor o konverziji u val. Euro, da nikada nije na adresi nekretnine poslovao obrt ili pravna osoba za vrijeme dok su bili vlasnici, niti je stan davan u najam ni u zakup, niti turistički niti dugoročno. Da u odnosu na kriterije kako će se mijenjati kam. stopa koji su parametri od strane djelatnika banke nije joj ništa objašnjeno i o čemu ovisi ta promjena kamatne stope.

- da je tuženik temeljem odredbe čl. 8 Ugovora tj. odredbe kojom je ugovorena promjenjivost kamatne stope sukladno Odluci banke o kreditiranju građana u odnosu na početno ugovorenu kamatnu stopu od 4,750 % u više navrata početnu kamatu mijenjao te anuitete obračunavao temeljem izmijenjene kamate u odnosu na početno ugovorenu i to u razdoblju od 12.02.2007 do 31.12.2007. po kamatnoj stopi od 44,75 % , u razdoblju od 01.01.2008 do 31.03.2009. po kamatnoj stopi od 5,25 % , u razdoblju od 1. listopada 2010. pa do 30. travnja 2011. po kamatnoj stopi od 5,00% , u razdoblju od 01.04.2009. do 13.09.2010. po kamatnoj stopi od 4,80%, u razdoblju od 1. listopada 2011. pa do 22. kolovoza 2012. po stopi od 5,40 % godišnje,

- da je razlika između početno ugovorene kamatne stope i svake izmijene kamatne stope promjenom banke u utuženom razdoblju, kao razlika između plaćene kamate i kamate koja bi bila plaćena po početno ugovorenoj kamatnoj stopi ukupno iznosi *913,57 EUR kako je specificirano u stupcu 17 Tabele br. 5.

- da su stranke, i to tužitelj kao korisnik kredita i tužena kao banka 13.09.2010. zaključile Aneks broj 1 Ugovora o kreditu broj: 2402006-1031262160-5103409262 te ugovoreno da iznos kredita sada glasi 69.876,27 EUR protuvrijednost u kunama obračunata u kunama po srednjem tečaju banke na dan sklapanja ovog Aneksa.

- da u odredbi čl. 5. ugovorena je promjenjiva kamatna stopa i na dan sklapanja aneksa iznosi 5,60%

- da predmetni Aneks ugovora od 13.09.2010. nije sklopljen temeljem zakonodavne intervencije kroz izmjene i dopune Zakon o potrošačkom kreditiranju (NN 75/09, 112/12, 143/13, 147/13, dalje ZPK), koje izmjene i dopune su stupile na pravnu

snagu 1. siječnja 2014., već je predmetni Aneks sklopljen prije toga a sve temeljem sporazuma stranaka,

- da prilikom sklapanja Aneksa br. 1 Ugovora o kreditu, nije uzeta u obzir pretplata s osnova jednostranog povećanja kamatne stope izvršena temeljem Ugovora o kreditu.

- da prema realiziranom otplatnom planu kredita s vk u CHF tužiteljčina obveza s osnova redovne kamate dospjela je u iznosu od 18.127,01 CHF, s osnova glavnice 14.267,82 CHF što je činilo ukupan dospjeli dug od 32.394,84 CHF, sve u kunsjoj protuvrijednosti.

- da uslijed promjena kamatne stope u razdoblju do 13.09.2010. tužiteljici je obveza s osnova kamate s pozitivnim i negativnim razlikama uvećana za 1.518,85 CHF, dok je glavnica manje otplaćena u iznosu od 424,58 CHF, sve u kunsjoj protuvrijednosti,

- da je u postupku pred Trgovačkim sudom u Zagrebu u postupku pod poslovnim brojem P-1401/12 presudom od 4. srpnja 2013., koja je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014. pravomoćno utvrđeno da je tuženik u razdoblju od 10. rujna 2003. pa do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima, koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju – ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze po ugovorima o kreditu promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom tužene i drugim internim aktima banke, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora tužena kao trgovac i korisnici kreditnih usluga, kao potrošači, nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktnu parametre i metode izračuna tih parametara koji utječu na odluku tužene banke o promjeni stope ugovorne kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu potrošača, čime je tužena postupila suprotno tada važećim Zakonima o zaštiti potrošača (NN 96/03) u razdoblju od 10. rujna 2003. pa do 6. kolovoza 2007., a nadalje protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača (NN 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09 te suprotno odredbama);

Isto tako Vrhovni sud Republike Hrvatske je u kolektivnom sporu koji se je vodio radi zaštite prava i interesa potrošača korisnika kredita u CHF pod posl.br. Rev-2221/2018 presudom od 3. rujna 2019. odlučivao je o reviziji sedam banaka među kojima je bila i tužena izjavljene protiv presude Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2018. a kojom je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. P-1402/12 od 4. srpnja 2013. u toč. 1., 2., 3., 4., 5., 6. i 7. izreke kojim je utvrđeno da su banke među kojima je i tužena u određeno navedenim razdobljima povrijedile kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita sklapanjem ugovora o kreditu koristeći u njima nepoštene i ništetne ugovorne odredbe ugovaranjem valute uz koju je vezana glavnica švicarski franak, sve suprotno odredbama čl. 81., čl. 82. i čl. 90. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine", broj 96/03 - dalje: ZZP/03) u razdoblju do 6. kolovoza 2007., a od 7. kolovoza 2007. do 31. prosinca 2008. suprotno odredbama čl. 96. i čl. 97. Zakona o zaštiti potrošača

("Narodne novine", broj 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09 i 133/09 - dalje: ZZP), se odbijaju kao neosnovane.

6. Vrhovni sud je u potpunosti prihvatio razloge iz drugostupanjske presude Visokog trgovačkog suda RH PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2018. U presudi Visokog Trgovačkog suda a koje shvaćanje prihvaća i Vrhovni sud RH utvrđeno je da su tužene banke među kojima je i ovdje tuženik u razdoblju od 1.travnja2004. do 31. prosinca 2008. povrijedila kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita sklapanjem ugovora o kreditu koristeći u njima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe tako da je u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditu ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije sklapanja i u vrijeme sklapanja tih ugovora nisu kao trgovci potrošače u cijelosti informirali o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti a tijekom pregovora i u vezi sklapanja tih ugovora o kreditu što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih stranaka čime su banke postupile suprotno odredbama čl. 81., čl. 82. i čl. 90. tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača (NN-96/03) u razdoblju do 6.08.2007. da od 7.08.2007. do 31.12.2008. suprotno odredbama čl. 96. i čl. 97. Zakona o zaštiti potrošača (NN 79/07 i dr.).

Polazeći od sadržaja spornog dijela odredbe čl. 8. među strankama zaključenog Ugovora koja odredba, kako je to već naprijed iznijeto ne sadrži nikakve određene, transparentne, jasne i lako razumljive kriterije za promjenu kamatne stope to ni osoba pravnčkog znanja kao što je tužitelj, na temelju sadržaja te odredbe ne može niti je mogla u vrijeme sklapanja ugovora procijeniti bilo kakve ekonomske posljedice takve ugovorne odredbe. Ovo iz razloga jer odredba ne sadrži niti jedan kriterij temeljem kojeg bi i takva osoba mogla procijeniti i predvidjeti elemente o kojima ovisi visina njegove obveze u pogledu kamate jer za to ugovor ne sadrži niti jedan formulirani i određeni kriterij pa je takva ugovorna odredba ništetna pa kako tužitelju nisu objašnjeni uvjeti Ugovora to je ništetna i odredba čl. 8. među strankama zaključenog Ugovora. slijedom čega je zahtjev tužitelja za utvrđenjem ništetnosti valjalo prihvatiti u tom dijelu te odlučiti kao u točki I. izreke presude.

7. Odredbom čl. 81 ZZP/03 propisano je da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, smatra nedopuštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača.

8. Smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo, ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radio o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca (čl. 81 st. 2 ZZP/03).

9. Ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati (čl. 81 st. 4 ZZP/03).

10. Prilikom ocjene je li određena ugovorna odredba poštena uzimat će se u obzir narav robe ili usluge koje predstavljaju predmet ugovora, sve okolnosti prije ili prilikom sklapanja ugovora, ostale ugovorne odredbe kao i neki drugi ugovor koji, u odnosu na ugovor koji se ocjenjuje, predstavlja glavni ugovor (čl. 83 ZZP/03).

11. Nije dopušteno ocjenjivati jesu li poštene ugovorne odredbe o predmetu ugovora i cijeni ako su te odredbe jasne, lako razumljive i lako uočljive (čl. 84 ZZP/03).

12. Nadalje odredbom čl. 87 st. 1 ZZP/03 propisano je da je nepoštена ugovorna odredba ništava.

13. Ništavost pojedine odredbe ugovora ne povlači ništavost i samog ugovora ako on može opstati bez ništave odredbe (čl. 87 st. 1 i 2 ZZP/03).

14. Polazeći od stava izraženog u presudi Visokog trgovačkog suda RH od 16. srpnja 2014. pod posl.br. PŽ-7129/2013-4 ovaj sud utvrđuje da se prije sklapanja ugovora o kreditu o spornoj ugovornoj odredbi sadržanoj u čl. 8. st. 2 predmetnog ugovora nije pregovaralo, s time da je iz sadržaja spisu priležećeg ugovora vidljivo da se radi o standardnom ugovoru o kreditu.

15. Kako se o čl. 8. st. 2 Ugovora o kreditu nije pregovaralo prije potpisivanja istog, a niti tuženik ne predlaže saslušanje svjedoka na te okolnosti da bi dokazao da se pregovaralo, niti ne dostavlja materijalnu dokumentaciju koja bi dokazivala suprotno, to tuženik nije dokazao da je jasno i razumljivo predočio tužitelju sve parametre prije zaključenja Ugovora o kreditu iz kojih bi bila razvidna formula po kojoj se kamatna stopa mijenja.

16. Tuženik u ovoj pravnoj stvari u smislu odredbe čl. 81 st. 4 ZZP/03 nije dokazao da se je o spornoj ugovornoj odredbi sadržanoj u čl. 8. st. 2 Ugovora o kreditu pojedinačno pregovaralo, teret dokaza koje činjenice je ležao na istome.

17. Odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnog interesa potrošača u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača obvezuje ostale sudove u postupku koje potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika kako je to i propisano odredbom čl. 138 a ZZP (Narodne novine broj 79/07, 125/07, 79/09, 89/09, 133/09, 78/12) koji je bio na snazi u vrijeme podnošenja ove tužbe, a isto je propisano i odredbom čl. 118 ZZP (Narodne novine broj 41 /14, 44/14, 110/15 i 14/19, dalje ZZP/14) koji je na snazi u vrijeme zaključenja glavne rasprave.

18. Međutim, pokretanje i vođenje postupka kolektivne zaštite ne sprječava osobu kojoj je postupanjem trgovca prouzročena šteta da pokrene pred nadležnim sudom postupak za naknadu štete protiv osobe koja je nedopuštenim postupanjem prouzročila štetu ili postupak za poništenje ili utvrđivanje ništavosti ugovora koji je sklopljen pod utjecajem nedopuštenog postupanja ili bilo koji drugi postupak kojim će zahtijevati ostvarenje prava koja joj pripadaju na temelju pravila o zaštiti potrošača.

19. U konkretnom slučaju, podnošenjem tužbe u ovom postupku tužitelj je sukladno odredbi čl. 120 Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine broj 41/14 i 110/15, dalje ZZP/14) važećeg u vrijeme podnošenja tužbe ostvario pravo i legitimaciju za pokretanje postupka kao što je konkretni i pokrenuo ovaj postupak kojim zahtijeva ostvarenje prava koja mu pripadaju na temelju pravila o zaštiti potrošača.

20. Kako to ističe i tužitelj tijekom postupka odlukom Visokog trgovačkog suda RH u Zagrebu br. PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014. kojom je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. P-1401/12 od 4. srpnja 2013., a u kojem postupku je i ovdje tužena imao položaj stranke, pravomoćno je odlučeno o kolektivnoj tužbi podignutoj radi zaštite kolektivnih interesa potrošača. U tom postupku između ostalog utvrđeno je da je tužena u razdoblju od 10. rujna 2003. pa do 31. prosinca 2008. ovrijedila kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita. zaključujući ugovore o kreditima, koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju – ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze po ugovorima o kreditu promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom tužene i drugim internim aktima banke, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora tužena kao trgovac i korisnici kreditnih usluga, kao potrošači, nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktnu parametre i metode izračuna tih parametara koji utječu na odluku tužene banke o promjeni stope ugovorne kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu potrošača, čime je tužena postupila suprotno tada važećim Zakonima o zaštiti potrošača (NN 96/03) u razdoblju od 10. rujna 2003. pa do 6. kolovoza 2007., a nadalje protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača (NN 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09 te suprotno odredbama).

21. Cijeneći i u ovom postupku sadržaj sporne odredbe čl. 8 Ugovora o kreditu, u dijelu kojim je ugovoreno plaćanje kamate po godišnjoj kamatnoj stopi koja je promjenjiva sukladno odluci banke o kreditiranju građana, ocjena je ovoga suda da takva odredba predstavlja ugovornu odredbu čiji je sadržaj jasan i lako uočljiv, ali ne i ugovornu odredbu čiji je sadržaj lako razumljiv u smislu odredbe čl. 84 ZZP/04 pa kako takva ugovorna odredba ne predstavlja lako razumljivu ugovornu odredbu. Kako je predmetna odredba ugovora jasna i lako uočljiva ali ne i lako razumljiva to je dopušteno ocjenjivati je li predmetna ugovorna odredba poštena ili ne. Ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nedopuštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača kako je to i propisano odredbom čl. 81 ZZP/03.

22. U odredbi čl. 8 Ugovora o kreditu., kako je to naprijed i iznijeto, nije se pojedinačno pregovaralo time da po ocjeni ovoga suda ta odredba u dijelu kojim je ugovorena promjenjivost kamatne stope, sukladno odluci banke, predstavlja odredbu koja nije lako razumljiva i koja suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana sve na štetu tužitelja kao potrošača posljedično čemu se takva ugovorna odredba u smislu naprijed citirane odredbe čl. 81 ZZP/03 smatra nepoštenom slijedom čega je tu ugovornu odredbu u naprijed navedenim dijelovima valjalo utvrditi ništetnim te odlučiti kao u toč. I.. izreke presude.

23. Tom ugovornom odredbom nisu definirani niti ugovoreni bilo kakvi parametri te uvjeti koji prate promjenu prvotno ugovorene promjenjive kamatne stope a o kojima bi tužitelj kao potrošač prilikom sklapanja ugovora na jasan i transparentan način bio informiran već se takvom odredbom ugovora tuženoj kao drugoj, jačoj ugovornoj strani ostavlja mogućnost da ugovornu promjenjivu kamatnu stopu određuje svojim jednostranim odlukama, a da se pritom ne ostavlja mogućnost tužitelju kao drugoj i

slabijoj ugovornoj strani, potrošaču, da utječe te u sporazumu s tuženom utvrđuje uvjete, način i kriterije promjene prvotno ugovorene promjenjive kamatne stope.

24. Da bi sporna odredba Ugovora o kreditu bila lako razumljiva ista je trebala sadržavati jasno naznačene i objašnjene razloge te kriterije za promjenu ugovorene kamatne stope tako da tužitelj kao potrošač na temelju tih jasnih i razumljivih kriterija u vrijeme sklapanja ugovora može jasno predvidjeti ekonomske posljedice koje iz toga za nju proizlaze, a cijeneći sadržaj sporne odredbe čl. 8 Ugovora o kreditu isto nije slučaj jer tužitelj na temelju sadržaja sporne odredbe ugovora, po ocjeni ovoga suda, nije mogla niti je bila u mogućnosti procijeniti potencijalno značenje ekonomskih posljedica koje za nju proizlaze ugovaranjem odredbe čl. 8 Ugovora, obzirom da u toj ugovornoj odredbi nisu na transparentan način objašnjeni razlozi i mehanizmi promjene kamatne stope niti su dani točni, jasni i razumljivi kriteriji vezano uz koje se veže promjena ugovorene kamatne stope.

25. Tom odredbom ugovora prepušta se sve isključivo odlukama tužene kao banke te druge i jače ugovorne strane u odnosu na potrošača, a koje su u konkretnom slučaju kao interni akti banke i donošane nakon sklapanja Ugovora a u donošenju kojih tužitelj nije sudjelovala niti je o istima imao mogućnost pregovaranja, to je nedvojbeno da je odredba čl. 8 u dijelu kojim je ugovorena mogućnost promjene kamatne stope sukladno odlukama tuženika ugovorna odredba koja nije lako razumljiva te odredba koja suprotno načelu savjesnosti i poštenja stvara značajnu neravnotežu u odnosima između stranaka zbog čega su iste nedopuštene. Da se radi upravo o takvoj ugovornoj odredbi kojom se povređuju prava potrošača konačno utvrđeno je i u postupku koji se je vodio po kolektivnoj tužbi u postupku pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod posl.br. P-1401/12 od 4. srpnja 2013.

26. S obzirom na naprijed iznijeto ocjena je ovoga suda da odredba čl. 8 među strankama zaključenog Ugovora o kreditu u dijelu kojim je ugovorena promjenjivost kamatne stope sukladno Odluci banke predstavlja u smislu odredbe čl. 81 st. 1 ZZP/03 nepoštenu ugovornu odredbu, a koja nepoštena ugovorna odredba je sukladno odredbi čl. 87 st. 1 ZZP-a ništetna pa je s tim u vezi ništetna i odredba čl. 8. među strankama zaključenog Ugovora.

27. Sama činjenica donošenja Odluka tužene o promjenama kamatnih stopa te donošenja od strane tužene internih akata u kojima tužena određuje uvjete pod kojima se mogu mijenjati kamatne stope, o sadržaju kojih se nije pregovaralo, niti na donošenje kojih je tužitelj imao utjecaja, ne predstavlja okolnost zbog kojih bi ništetna odredba čl. 8 među strankama sklopljenog Ugovora postala naknadno valjana pa donošenje tih akata u cilju realizacije nepoštenih odredbi ugovora nije relevantno za presuđenje u ovoj pravnoj stvari.

28. Odredba čl. 8 među strankama sklopljenog ugovora, kojim je ugovorena promjena kamatne stope u skladu s odlukama tužene je ništetna ugovorna odredba te kao takva u odnosima između stranaka od samog sklapanja Ugovora ne proizvodi pravne učinke te se ista po ocjeni ovoga suda ne može konvalidirati eventualnom činjenicom ostvarenja pretpostavki koje je jednostrano određivala tužena u svojim Odlukama i internim aktima glede okolnosti uz koje se vezuje promjena kamatne stope.

29. U konkretnom slučaju radi se o djelomičnoj ništetnosti, i to djelomičnoj ništetnosti odredbe ugovora, i to dijela odredbe čl. 8 ugovora u kojem je određen način mijenjanja stope redovne kamate, koji je pravno nevaljan i nedopušten, dok je ugovorna odredba valjana u dijelu u kojem je određeno naznačena te jasno određena prvotno ugovorena kamatna stopa od 4,300 % koja kao takva egzistira te se u tom dijelu primjenjuje. Zbog toga razliku pretplate valja utvrđivati kao razliku između tako ugovorene valjane kamatne stope i kasnijih nevaljanih jednostranih povećanja iste jednostranim odlukama tužene, kako je to provedenim vještačenjem u ovoj pravnoj stvari i učinjeno.

30. Odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnog interesa potrošača u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača obvezuje ostale sudove u postupku koje potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tužene kako je to i propisano odredbom čl. 138 a ZZP (NN 79/07, 125/07, 79/09, 89/09, 133/09, 78/12) koji je bio na snazi u vrijeme podnošenja ove tužbe, a isto je propisano i odredbom čl. 118 ZZP 41 /14 koji je na snazi u vrijeme zaključenja glavne rasprave.

31. Međutim, pokretanje i vođenje postupka kolektivne zaštite ne sprječava osobu kojoj je postupanjem trgovca prouzročena šteta da pokrene pred nadležnim sudom postupak za naknadu štete protiv osobe koja je nedopuštenim postupanjem prouzročila štetu ili postupak za poništenje ili utvrđivanje ništavosti ugovora koji je sklopljen pod utjecajem nedopuštenog postupanja ili bilo koji drugi postupak kojim će zahtijevati ostvarenje prava koja joj pripadaju na temelju pravila o zaštiti potrošača.

32. U konkretnom slučaju, podnošenjem tužbe u ovom postupku tužitelj je sukladno odredbi čl. 120. važećeg u vrijeme podnošenja tužbe, koji tužiteljici daje pravo i legitimaciju za pokretanje postupka kao što je konkretni i pokrenuo ovaj postupak kojim zahtijeva ostvarenje prava koja mu pripadaju na temelju pravila o zaštiti potrošača.

33. S obzirom da tužitelj kao korisnik kredita u pogledu među strankama zaključenog Ugovora o kreditu ima položaj potrošača to tužitelj kao potrošač uživa zaštitu prava prema odredbama ZZP/03 koji se primjenjuje na konkretni ugovor odnos stranka te se učinci presude donijete u kolektivnom sporu u pogledu nevaljanosti ugovora dijelu kojim je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja ugovorne obveze promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke reflektiraju i na tužitelja.

34. Kako je među strankama zaključen ugovor ništetan u odredbi čl. 8 Ugovora o kreditu to među strankama ugovorena ugovorna odredba ne proizvodi pravne učinke to je tuženik u obvezi vratiti tužitelju sve ono što je primio temeljem navedene ništete odredbe u smislu odredbe čl. 1111. u vezi s čl. 323. st.1. ZOO-a s kamatom od dana stjecanja u skladu s odredbom čl. 1115. ZOO-a.

35. Provedenim vještačenjem po vještaku financijske struke Goranki Šmer Maraš kojeg sud u cijelosti prihvaća obzirom je izrađen objektivno, stručno i u skladu s pravilima struke na matematički izračun kojeg stranke nisu imale primjedbi utvrđena je razlika između početno ugovorene i svake izmjene kamatne stope odnosno pretplata po osnovi povećanja iznosa anuiteta u razdoblju od sklapanja ugovora pa do sklapanja

Aneksa br. 1 Ugovora o kreditu od 13. rujna 2010., a koja pretplata uslijed povećanja kamatne stope je utvrđena u ukupnom iznosu od 913,57 eura odnosno u mjesečnim iznosima pobliže naznačenim u točki II. izreke presude, pa je tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu kojim zahtjeva isplatu tog iznosa sve s zakonskom zateznom kamatom, na način kako je to naznačeno u točki II. valjalo prihvatiti te odlučiti kao izreci.

36. Slijedom svega naprijed iznijetog tuženika je valjalo obvezati na isplatu tužitelju sveukupnog novčanog iznosa od 913,57 eura sve sa zakonskom zateznom kamatom, kako je to naznačeno u toč. II. izreke presude. Naime, provedenim financijskim vještačenjem utvrđeni su datumi kada je svakoga mjeseca unutar spornog razdoblja tužitelj izvršila plaćanje tuženiku pojedinih mjesečnih iznosa anuiteta te kada je tuženik primio uplate tužitelja. Kako postoji obveza tuženika za povrat primljenih iznosa od datuma primitka istih sve sukladno odredbi čl. 1115 ZOO-a to tužitelju pripada pravo na zakonsku zateznu kamatu na svaki pojedini mjesečni iznos tekuću od prvog slijedeće dana od dana primitka tog iznosa po tuženiku pa do isplate kako je to naznačeno u točki II. izreke.

37. Neosnovano po ocjeni ovoga suda smatra tužena tijekom postupka da tužitelj nema pravnog interesa zahtijevati utvrđenje ništetnosti odredbe Ugovora o kreditu s obzirom na činjenicu da su stranke 13. rujna 2010. sklopile Aneks broj 1 Ugovora o kreditu

38. U ovom postupku stranke su Aneks broj 1 Ugovora o kreditu sklopile još prije stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 143/13), time da su sklopljenim Aneksom svojom slobodnom voljom te sporazumom promijenile ugovorenu valutnu klauzulu i ugovorenu kamatnu stopu iz osnovnog ugovora tako da su Aneksom ugovora izmijenile valutnu klauzulu te umjesto valutne klauzule vezano uz valutu CHF ugovorile valutnu klauzulu vezano uz valutu EUR i sporazumno utvrdile visinu promjenjive kamatne stope u iznosu od 5 % godišnje, potpisom kojeg Aneksa je tužitelju uručen otplatni plan u kojem su određeni uvjeti kredita s dospijecom svakog pojedinog anuiteta i efektivnom kamatnom stopom, koji Novi Otplatni plan je sastavni dio Aneksa koje su stranke suglasno prihvatile čime su ugovorne strane sporazumno i suglasno uredile svoj ugovorni odnos za razdoblje od 13. rujna 2010. pa nadalje, no unatoč navedenom tužitelju pripada pravo zahtijevati utvrđenje ništetnosti Ugovora o kreditu u dijelu kojim je istim ugovorena nišetna odredba o načinu promjene kamatne stope.

39. Ovo iz razloga jer je kogentnom odredbom čl. 327 ZOO-a izričito propisano da na nišetnost sud pazi po službenoj dužnosti i da se na nju može pozivati svaka zainteresirana osoba time da je odredbom čl. 328 ZOO-a propisano da se pravo na isticanje nišetnosti ne gasi.

40. Sukladno odredbi čl. 187 st. 2 ZPP-a tužba za utvrđenje može se podići kad je to posebnim propisom predviđeno, kad tužitelj ima pravni interes da sud utvrdi postojanje odnosno nepostojanje kakva prava ili pravnog odnosa ili istinitost odnosno neistinitost kakve isprave prije dospelosti zahtjeva za činidbu iz istog odnosa ili kad tužitelj ima kakav drugi pravni interes za podizanje takve tužbe.

41. Kako se prema odredbi čl. 187 st. 2 ZPP-a tužba za utvrđenje nišetnosti može podići kada je to posebnim propisom predviđeno a imajući u vidu odredbe čl.

327 i 328 ZOO-a prema kojima je svaka zainteresirana osoba ovlaštena na isticanje ništetnosti pravo na isticanje koje se ne gasi to tužitelju unatoč činjenici sklapanja Aneksa Ugovoru po ocjeni ovoga suda pripada pravo osnovano zahtijevati utvrđenje ništetnosti dijela odredbe čl. 8 Ugovora a sve sukladno odredbi čl. 328 ZOO-a pa činjenica sklapanja Aneksa ugovora kao i činjenica naknadnog stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 143/13) koji Zakon je stupio na pravnu snagu 1. siječnja 2014. g., dakle, gotovo četiri godine nakon sklapanja Aneksa te izvršene sporazumne konverzije po ocjeni ovoga suda nije zapreka da se naknadno utvrdi ništetnost dijela odredbi čl. 8. Ugovora o kreditu.

42. Ovo napose s obzirom na činjenicu da prilikom sklapanja Aneksa broj 1. Ugovora o kreditu. u kredit s glavnicom u euro, nije uzeta u obzir bilo kakva preplata, odnosno nije izvršeno bilo kakvo uračunavanje iznosa koji su plaćeni tuženoj kao banci po osnovu jednostranog povećanja kamatne stope i povećanja tečaja CHF temeljem ništetnih odredbi Ugovora po kredit. a tužitelju pripada pravo na potpunu restituciju a sve kao posljedicu sklapanja ništetnog Ugovora.

43. Kako ništetnost djeluje od samog sklapanja ugovora tj. ex tunc, a samim sklapanjem Aneksa nije konvalidirana ništava ugovorna obveza već su stranke sporazumno izvršile intervenciju u prethodno sklopljeni Ugovor o kreditu, te Aneksom ugovora svoje obveze regulirali za ubuduće to je tužbeni zahtjev tužitelja za utvrđenje ništetnosti dijelova Ugovora o kreditu, te zahtjev tužitelja za isplatu preplata po osnovu jednostranog povećanja kamatne stope valjalo prihvatiti te odlučiti kao u točki I. i II. izreke presude.

44. Slijedom svega naprijed iznijetog kako prilikom sklapanja Aneksa br. 1 Ugovora o kreditu. nije uzeta u obzir preplata s osnova jednostranog povećanja kamatne stope temeljem ništetnih odredbi Ugovora o kreditu to tužitelju pripada pravo na restituciju te pravo zahtijevati od tuženika povrat preplaćenih iznosa.

45. Konačno, valja naglasiti da po tuženiku istaknuti prigovor zastare u odnosu na zahtjev tužitelja za isplatu nije osnovan. Zastarijevanje počinje teći prvog dana nakon dana kada je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze, kako je to propisano odredbom čl. 215 ZOO-a. Visoki trgovački sud RH donio je pravomoćnu presudu u kolektivnom sporu u kojem je utvrđena povreda prava potrošača od strane tužene u dijelu vezanom za nedopuštenost odredbi o promjenjivim kamatnim stopama u ugovorima o kreditu, kakav je bio ugovor sklopljen između ovdje stranaka, a koja presuda je postala pravomoćna 14. lipnja 2014., to se ima smatrati kako vjerovniku odnosno tužiteljima pravo na zahtjev za isplatu preplaćene kamate teče od 14. lipnja 2014.

46. S obzirom na navedeno ocjena je ovoga suda, a sve i s obzirom na činjenicu da odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača sukladno odredbi čl. 118 sada važećeg Zakona o zaštiti potrošača obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade koja mu je uzrokovana postupanjem tužene, to je ocjena ovoga suda da se u konkretnom slučaju početak tijeka zastare za isplatu tužitelju stečenog bez osnove u odnosima prema tuženoj ne vezuje uz sam trenutak kada je došlo do povećanja imovine na strani dužnika – banke već od trenutka pravomoćnosti presude donesene u kolektivnom sporu.

47. Kako je presuda u kolektivnom sporu vezano uz nedopuštenost odredbi o promjenjivim kamatnim stopama postala pravomoćna 14. lipnja 2014. a vezano uz ništetnost valutne klauzule u lipnju 2018., a kako je tužitelj zahtjev za isplatu prema tuženoj postavila u tužbi podnijetoj ovome sudu 11. lipnja 2019. to je zahtjev tužitelja za isplatu podnesene unutar zastarnog roka od 5 godina.

48. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154 st. 1 ZPP-a. Tužiteljici prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika priznat trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku (vrijednost boda 75), i to trošak sastava tužbe u iznosu od 150,00 eura (Tbr. 7. t. 1. Tarife), trošak pristupa na tri ročišta u iznosu od 150,00 eura svako (Tbr. 9. t. 1 Tarife) trošak sastava podneska od 8. prosinca 2021. u iznosu od 150,00 eura (Tbr. 8 t. 1 Tarife), trošak sastava podneska od 31. kolovoza 2026 u iznosu od 150,00 eura (Tbr. 8 t. 1 Tarife), uvećano za pdv 25% (187,50 eura), trošak vještačenja u iznosu od 400,00 eura, trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 39,82 eura, odnosno tužiteljici je priznat ukupni parnični trošak u iznosu od 1.377,32 eura. Stoga je valjalo presuditi kao u točki III. izreke presude.

U Rijeci 9. listopada

DANIJELA MANDEKIĆ LERGA

Elektronički potpisano: 09.10.2026T14:30:41 (UTC:2026-10-09T12:30:41Z)

Provjera: <https://epotpis.rdd.hr/provjera>

Broj zapisa: b098ae84-efbd-435b-bfe2-7864bba2883d

Općinski sud u Rijeci

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 (petnaest) dana od dana održavanja ročišta na kojem je presuda objavljena ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa presude ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje. Žalba se podnosi ovome sudu u tri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje Županijski sud.

DNA:

- pun. tužitelja
- pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088e-6c6db**

Kontrolni broj: **0b1cb-e1cee-d3f4e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.